

מסורת הש"ס

א) [לעיל ט: וי"ג] ב) [לעיל
 ג: לקמן יז: כחצות פה]
 ג) [לעיל כ: וי"ג] ד) [לקמן
 כד: [זכחה ב:]] ה) [לעיל
 כא: וי"ג] ו) [שם ו:]] ז) [לעיל
 ה: [ט.]] ח) [מגינה ב:]
 יבמות ט: ערכין ה: מנחות
 גג. ט) [מולין לו.] י) [קדושין
 מא: ב] כ) [דברים כד.]
 ל) [שמות יב.]

תורה אור השלם

1. כי יקח איש אשה
ובעלה ויהיה אם לא
תמצא חן בעיניו כי מצא
כה שרות דבר וכתב לה
ספר כריתות ונתן בידה
ושלחה מביתו:
דברים כד א

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ח"ה וכו' תדע
וכו'. ע"י תשובת מהריב"ל
ח"ג ס"י עה:

הנהגות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה מדקתני
קיפא וכו' תחילה לעמוד
מזי כ"ל וסיוע דלא
נמחק:

מוסף רש"י

אפילו מצאו באשפה.
וזה נכסל שלום הזה כל
(קמקס 10:1) כל של
שוכנעו שלא לשלום
אשה, שאלו הם האשה
הזאת, שוכנעו לשלום
ששמה שם זה, פסול.
דמיון וסמל זה לשם
(דברים 10:1) חרץ מדיח
שוטה וקטן, דללו זה
זה מניח וזה יסוף
לעשות (ל' לעשות) שיהיה
לגורם, לעשות בקדקדן
(מכאן) וזה קטן נעשה
שליט, וזהו סוף הדין
(שם 10:1) שכן כסם דבר
ואין שומעם שליטת לגורם
(שם 10:1) במדיח
עיניו קדקדן, וזה דמיון
לסמל הזה (חוריו 10:1)

המביא גם פרק שני גיטין

וְהוּא שֶׁהֵם גָּדוֹל עוֹמֵד עַל גִּבּוֹ. וְאוֹמֵר לוֹ כְּמוֹד לְצוּר פְּלוּי. דַּקְסָר ר"ה מַמְיָ' י"א הוּא דְנִצֵּי מִכֵּיבָה לְשִׁמְהָ וְיִסְפָּא דְקִאֲמַר שְׁאִין קוּיִם הֵגֵט אֲלֵא כְּחֻמְתָּא הֵיטָּן עַד מִסִּירָה דְרִיז גִּטְיִין נִמְסָרִין כְּפִנֵי הַחֻמְתָּאִם בְּחֻמְתָּאֵיהוֹן קֵי וְלֵא אִירָשָׁא לְכַשְׁרֵי מִכֵּיבָה חֲרַשׁ בִּלְא גָדוֹל עַל גִּבּוֹ: לְרַעֲשִׁיָּה דְנִפְסֵיָּה עֵבֶד.

גדול על גביו: לרעמסיס רעפסיס עבד.
דזה גדול הוה וזיס צו דעת ואע"פ
דאס זאמער לן כן שמא אהא גמז דלבו
לשם אלהא דאנל קטן אין צו נעטו
אלא למא זומא מ'זוהו: לאו מילאפ
היא דאמרי. אלא מעמא עובד
כוכבים וישראל עומד ר' דהוא ס"ל
דפסול ודאי כשר אהא ואפילו און
ישראל עומד על גביו, וגבי מרש
שומא וקטן נמי לימא דלרבי הווא
דאע"ג דאין גדול עומד על גביו
נמי כשר דממני' ר"מ היא דלא
נמי כמינה לשמה דררסיס וכמז דקראס
אחמימא עדסי: ורמדקפסיל ליה
לעובד כוכבים. נסיפא דממני':
לענין הכסף. לפי שאינו בחומת גניסין
וקדישין ואין אדם נעשה שלח דלרבי
שאינו שוין צו וגבי כמינה שייחא
ש"מ עיקר קמני דהכסף ובכמינה
כשר דקמני עממא שאין קייס הגט
אלא בחומתו ולא איכפת לן אס
נעמא שלא לשמה דאי תנא ושיח' ר'א
ליה נמי לשיורי כסיפא: הסיא.

[illegible]

לְבֵית אֲבוֹתָיו אֶחָד לְזֶקֶק לְכוּן: לֹא־זָכַר
שְׁלִיחוֹתָיו לְאַחֲרֵיהֶם: הֵם לֹא חֹזֵר וְנִשְׁפָּחַת
וְנִסְתַּמַּח לֹא מִנֵּה דְּזֶקֶק חֹזֵר וְנִתְפַּחֵת
הוּא טַעֲמָא מִשּׁוּם דַּעֲבָה וְלֹא כַּעֲבִין מִחֲדָא
וְסוֹפֵי כְּשִׁרּוֹת: מִדּוּ שְׂעִשְׁבָּה שְׁלִיט. לֹא־זָכַר
וְהִיא נִמְי לְהוֹלֵכָה דְּכֹהֵלָה מִדּוּ טַעֲמָא

מתיב לנורק פלוי. דקסנר
סיפא דקאמר שאין קיום
רוב גיטין נמסרין בפני
בשרי כתיבת חרש בלא

והיה שהיה גדול עומד על גביו א"ל ר' חזקוני
אלא מעתה עובד כוכבים וישראל
עומד על גביו הכי נמי דכשר וכי תימא
והתניא עובד כוכבים פסול עובד כוכבים
ארעתיה דנפשיה עבד הדר אמר רב נתנאל
לא מילתא היא דאמר דמקא פסיל לא
עובד כוכבים לענין בראה מכילל ליעניין
חתיבה כשר והתניא עובד כוכבים פסול
היא⁽⁶⁾ ר"א היא דאמר עדי מסירה כרתיה
וענין חתיבה לשמה⁷ והא ודאי עובד
כוכבים ארעתיה דנפשיה קעביד אמר רב
חזקוני אומר היה ר"מ⁸ אפי'⁹ מצאו באשפת
תמו ונתנו לה כשר איתיהבא רבא לחכי
חזקוני⁽¹⁰⁾ וכתב לה לשמה מאי לאו כתבת
גט לא חתימת עדים איתיהבא רבא⁽¹¹⁾ כלל
ש שנכתב שלא לשום אשה פסול אימא
ונחתם שלא לשום אשה פסול איתיבידה
שהוא כותבו כאילו כותבו לשמה מאי לאו
שהוא כותבו לתורף לשמה כאילו כותבו
לשמותם לשמה לא כשהוא כותבו לשמה
אילו כותבו לשמה ואיבעית אימא הגנה
תני' מגי' ר"א היא דאמר עדי מסירה כרתיה
רב יהודה אמר שמואל יהיה שייך מקום
לתורף וכן א"ר חנא שמיה דעולא והוא
שייך מקום התורף ור"א היא ורבי זריקא
אמר רבי יוחנן אינה תורה מאי אינה תורה
אמר רבי אבא כאן הודיעך שאין כל השמות
ור"מ היא דאמר עדי חתימה כרתי והאמר
רבי בר תנה אמר רבי יוחנן ר"א היא
מורא יניהו ואלויבא דר' יוחנן:⁽¹²⁾ מהכלל
משורי להביא את הגט חוץ מחצר שומרה
מן וסומא ועובד כוכבים⁽¹³⁾ קיבל הקטן
נגדיל חרש ונתפק סומא ונתפתח שומה
שתפה עובד כוכבים ונתגייר פסול אבל
קוק ונתחרש וחור ונתפק פתח ונתמא
חור ונתפתח שפוי ונשתמה וחור ונשתפה
שר זה הכלל כל שתחילתו וסופו בדעת
אשר: **גמ'** בשלמא⁽¹⁴⁾ חרש שומי וקטן דלאו
יש דעה ונתנו עובד כוכבים גט דלאו בר

ויתירא הוא אלא סומא אמאי לא אמר רב יוחנן נותנו מתקין לה רב יוסף היאך רב יוסף מותרים בנשותיהם כלילה אלא במיבעיה ינא דקלא אלא א"ר יוסף יהא בחוזה בתב ובפני נחתם ולא מצי למימר א"ל א"ל מצי אמר הכי נמי דכשר וזהא קתני נמי ונשתמה אין לא חזר ונשתמה א"ל י"ה אידי דקתני שפוי ונשתמה וחזר ונשתמה חזר ונשתמה לא תנא נמי פתוה ונשתמה ויקא נמי דקתני זה הכלל כל שתחילו ושתחילו וסופו בכשרות כשר ש"מ בעו מיניו ליליה לקבל גט אשה מיד בעלה אמר להו

ספירה הוא. לדון להן קדושים ואין גיטין ונהגין בהם
 6. דעמחא משום דעה הוא ותרין להיות בן דעת
דקמני ספירא כו. אלתא היכא דעמחא משום דעה
 וקוף אלא תחילה להודיה (ו) דלא מצי למימר בפני נכתב.
 עבד של כל אדם מהו שיעשה שליו לאשה בעלמא: לקני
 אלא כך הימא השאלה צנים המדרש: **מדקפסיל לעובד**

כג.

[illegible]

תוספות ר

[illegible]